

03314
9 771848 1610003

PETKOM
za 5
kuna

14. kolovoza 2014.
cijena 5 kn
broj 91 / godina III.

mali

PODRAVSKI

FELJTON ČUDA BOGORODICE LEPAVINSKE

‘Našoj maloj curici više ni svi doktori nisu mogli pomoći...’

>Str. 8-9

DRAMA U CENTRU KOPRIVNICE

Nožem zaprijetio trgovkinji i ukrao novac iz blagajne

POLIC

■ Maloljetnog razbojnika policija je ulovila nedugo nakon pljačke kod crkve sv. Nikole

>Str. 4-5

SPREMA TUŽBU
Kći ozlijedila glavu zbog neispravnog tobogana

>Str. 2-3

TRENUTAK NEPAŽNJE
Djevojčica (6) teško stradala u naletu auta

>Str. 3

>Str. 4-5

PREVELIKA BRZINA
Mariju pukla lubanja pri prevrtanju četverocikla

**ŠTO KAZUJU
SVJEDOČENJA**
**Vjera i čuda
naše vjere**

Postoji mnogo svjedočanstava o čudotvornim iscjeliteljskim moćima ikone Presvete Bogorodice Lepavinske u pravoslavnom manastiru Lepavina kod Koprivnice.

Nitko ne zna tko je autor te čudesne svete ikone, a nije poznato ni kad je točno nastala. Oni upućeniji tvrde kako je ikona naslikana početkom 16. stoljeća, ali nitko se nije ozbiljnije pozabavio njezinom poviješću. Što se novije povijesti tiče, ostalo je, recimo, zabilježeno kako je ikona Bogorodice nekim čudom ostala cijeta naokon njemačkog bombardiranja manastira 1943. godine.

Bogdan Malešević, književnik i katolički publicist iz Zagreba, svedobno je objavio osvrt na prvu ukoričenu zbirku svjedočanstava o iscjeljenjima pred čudotvornom ikonom Lepavinskom. "Svjedočanstva nevjerljivata i fascinantna, tim više što su na momente kafkijanska, što iskazuju absurdne labirinte duša, njihovih nesanica i noćnih mora, čaranja i depresija, iz kojih izlaza nema, osim ako se ne utekne Njoj kao Lijeku naših duša: Presvetoj Bogorodici", napisao je Malešević.

Uz posebno odobrenje oca Gavrila, arhimandrita i igumana manastira Lepavina, redakcija Malog podravskog odlučila je u nastavcima objavljivati osobna svjedočenja o čudesnim iscjeljenjima Bogorodice Lepavinske. Onako kako su ih vjernici i hodočasnici godinama kazivali manastirskoj braći, a oni ih smjerno zapisivali. Bez komentara i bez potrebe za dokazivanjem ili opovrgavanjem bilo kakvih čuda.

Vjera i čuda vjere, uostalom, individualna su stvar svakoga čovjeka.

SVJEDOČANSTVA ČUDESNA IS-

'Našoj maloj doktori nisu

■ Kako nitko od liječnika nije dao konačnu dijagnozu, slali smo nalaze i izvan zemlje na mnoge klinike, ali odgovor je bio isti: niti jedan liječnik tako nešto nije video. Usprkos velikim naporima da joj pomognu, njoj je bilo sve gore

Mi, obitelj J. u rujnu 2008. godine prvi smo put posjetili manastir Lepavina. Došli smo s velikim problemom i još jednom jedinom nadom, u moć molitve pred Ikonom Presvete Bogorodice. Naš problem, kao što sam već spomenula, je iznenadna bolest naše dvojpolgodisnje djevojčice. Moram istaknuti da je sve počelo nekoliko dana pred našu krsnu slavu, Sv. Nikolu. Počela je piti strašno puno vode. Dijete od dvije i pol godine popilo je pet litara vode za jedan dan. U strahu smo se obratili liječnicima za pomoć. Nakon svih pretraga u bolnici rekli su nam da je zdrava i da je naprosto umislila žđ. Dobili smo lijek koji je to trebao zaustaviti, međutim, ubrzo ponovo završavamo u bolnici zbog trovanja tim lijekom. Napravljeni joj je magnetna rezonanca glave, koja je bila predviđena u sklopu pretraga i snimci su bili zapanjujući. Imala je mnoštvo promjena tkiva po cijelom živčanom sustavu kao i po najvitnjim dijelovima na mozgu. Kako nisu znali porijeklo tih promjena koje su se vidjele na snimci, napravljena je i biopsija glave. U međuvremenu su nam liječnici postavljali dijagnoze koje su bile sve jedna gore od druge. Za sve vrijeme kćerkica je bila dobro raspoložena, što je dodatno zbunjivalo liječnike, jer im se njena klinička slika nije poklapala s dijagnozom koju su bili postavljali. Za nas su ti dani bili pakao, stalno su nas strašili sa svojim raznim

predviđanjima o tijeku bolesti, a nju su mučili stalno vadeći krv, punktirajući tekućinu i još raznoračne invazivne metode koje su traumatizirale naše dijete. Davali su nekakve hormonske lijekove mada nisu bili sigurni što liječe. Pred sam Uskrs dobila je edem mozga prvog stupnja i prebačena je na odjel intenzivne njegе. Liječnici su nam

isti: niti jedan liječnik tako nešto nije video.

Usprkos velikim naporima liječnika da joj pomognu, njoj je bilo sve gore.

Sve su dijagnoze bile pogrešne i svitlije, umjesto da pomognu, njoj su pogoršavali stanje. Nekoliko puta probali smo je dovesti kući, ali već bi joj drugi dan poziljalo da nas je hitna pomoć pod rotirkama vraćala u bolnicu. Vidjeli smo da joj ni liječnici više ne mogu pomoći. Prestala je jesti i povraćala je sve, pa čak i vodu koju je pila. Liječnici su predlagali eksperimentalna liječenja koja bi na njoj bila prvi put isprobana u našoj zemlji. Nismo pristali na to. Tada smo shvatili da joj više nitko ne može pomoći i da je daljnji tijek njene bolesti jedino volja Božja. Svo vrijeme molili smo se našim svetcima, sv. Vasiliju

**Dali smo joj piti manastirske vode
čim smo došli i odveli je na Svetu Liturgiju. Za vrijeme Liturgije je zaspala.
Poslije se pričestila i uz blagoslov oca Gavrila krenuli smo kući. Nekoliko dana nakon povratka iz Manastira Lepavina počela je i jesti**

rekli da je situacija jako ozbiljna i teška. Kako su konstatirali da su te promjene na mozgu tumorskog tipa, uključena je u kemoterapiju tj. pored hormonske terapije dali su joj i citostatike. Kako nitko od liječnika nije dao konačnu dijagnozu, slali smo nalaze i izvan zemlje, na mnoge klinike, ali odgovor je bio

Otač Gavrilo

CJELJENJA BOGORODICE LEPAVINSKE (IV.)**curici više ni svi mogli pomoći...**

FOTO: NIKOLA WOLF /
Čudotvorna voda iz Lepavine mnogima je pomogla pri ozdravljenju

Ostroškom, sv. Nikoli, što nam je i obiteljska slava, sv. Kuzmi i Damjanu, sv. Petki, Presvetoj Bogorodici i drugim svetcima, koji su nam davali nadu i hrabrost da sve to izdržimo. Vodili smo je u Manastir Ostog i skoro sve manastire na Fruškoj Gori.

Tako smo se našli i u manastiru Lepavina. Dali smo joj piti manastirske vode čim smo došli i odveli je na Svetu Liturgiju. Za vrijeme Liturgije je zaspala. Poslije se pričestila i uz blagoslov oca Gavrila krenuli smo kući. Nekoliko dana nakon povratka iz Manastira Lepavina počela

Stalno su nas strašili sa svojim raznim predviđanjima o tijeku bolesti, a nju su stalno mučili vadeći krv, punktirajući tekućinu i još raznorazne invazivne metode koje su traumatizirale naše dijete. Davali su nekakve hormonske lijekove mada nisu bili sigurni što liječe

je i jesti. Od tada je sve bolje i bolje. Hvala Presvetoj Bogorodici, u bolnicu se više nismo vraćali. Kroz našu patnju smo se uvjerili da uvijek Bog stoji uz čovjeka i kad svi putovi budu zatvoreni Božja sila otvara nadu.

Ovom pričom htjeli bismo ohrabriti i druge da se i u najtežim situacijama nastave boriti i da traže pomoći od onoga tko jedino može da pravi istinska čuda i da tako utvrđimo vjeru u našeg Stvoritelja! Bog vam pomogao, oče Gavriло!

-svjedočanstvo obitelji J.
(podaci poznati manastiru)